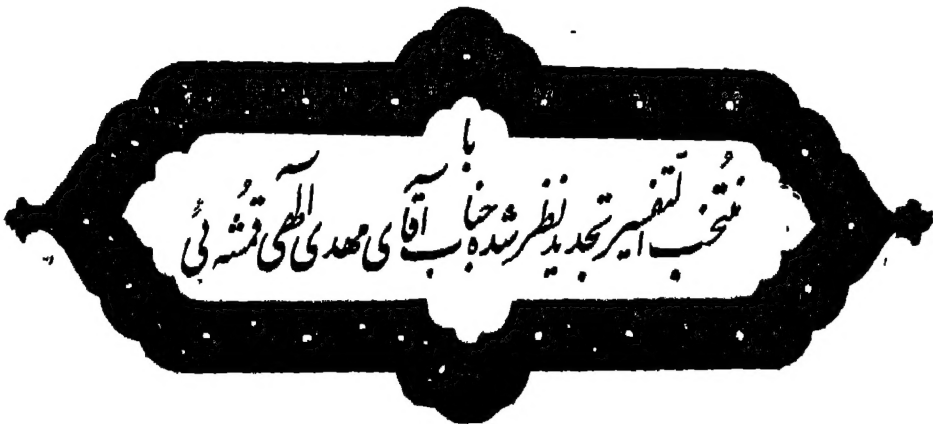

DATE DUE

This book should be returned to the
Library on or before the date last stamped
below.

--	--	--	--

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

نموده که آنی هستند که از شنیدن گفتن حرف حق که ولانند و صلا در آیات خدا قتل میکنند (۲۲) اگر خدا اعلم از آنی که آنها
 و صلا می میدهند و آنها را دشمنان کلام حق میگوید اکنون که هیچ خیر و نایل در آنها نمی بیند اگر هم حق شتر کند باز از آن گذرد و آنها
 کنند (۲۳) ای ای یان چون خدا در رسول با یان دعوت کند احاطت کند با محبت ابریدد و باید که خدا در میان حق و
 حایل است (در از هر ادوی عملی که هست) و همه بنوی و دشمن خود ابریدد (۲۴) و رسید از بلای که چون آید تنها خصم کار
 شما نباشد بلکه ظالمان و مظلومان همه را فرا گیرد و ظالمان و مظلومان یکدیگر را بکشد و مظلومان را بکشد و مظلومان را بکشد و مظلومان را بکشد
 بترسد و بترسد و از بلا و فتنه با تمام کاران از شما رسیده است یعنی مکران ظالمان ترسد که مظلومان را با تمام کاران از شما رسیده است
 و دانید که عقاب خدا بسیار سخت است (۲۵) و پیمانان بیا و آید و نیز که خدا قلی در میان دشمنان بسیار بود که سوار و
 ندید که که شتر زد و از هجوم مردم شرک بر خود و زمان خود ابریدد و در میان خود و در میان خود و در میان خود و در میان خود
 و از بین تمام طاعان و دوزی فرمودند که شتر نفس بجای آید (۲۶) ای ای که با یان آردید و کار دین زینهار با خدا و رسول نیابت
 کار دنیا با یکدیگر در صورتیکه شما در شکی نیست است (۲۷) و گفتند که شما اموال فرزندان (در دنیا) حق از بلای حق
 و حقیقت هر عظیم نزد خدا است (و ساد و حقیقتی در هر شست) (۲۸) ای ای یان که خدا نفس بر سر کار زد و در دنیا
 بکشید و بینی و بد بصیرت و بد بصیرت باطن حق را بر بل مرتکب گرداید و راه خدا و شیطان و طریق ساد و شفا و نفع ضرر و
 و خردی انشخص و مید و گنا یان شمار ابریدد و شمار ابریدد که خدا و راهی فصل و محبت یی آنها است (۲۹) ابر و لایا و
 و حق را که کافران با تو میگویند و خدا تو را از مقصد خود که تسلیع و حق است باز دارد و بل ساد و از شهر بر و دین (و تو کار خود را
 که اگر آنها با تو کردند خدا هم آنها را میگوید و خدا بهتر و کس که تو را زد کرد (۳۰) و چون آنان که کفر و معاند قرار اند آیات را
 گویند اینها شتر استیم (هیچ عجز در راستی و نظر ندارند) اگر هم با شما بنهیم مانند آن میگویند که چیزی بر شما نماند پس این است (۳۱)

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

و چون گفتند: خدایا اگر پنهان برهمنی بر حق دار جانب نهست (درهم بروی آن خواسیم کرد) پس با خیال بایر بر سنگی
 آسمان باران را بعد از بی دردناک گرفتار ساز (۳۲) کی خدام تا تو (پیغمبر حجت) در میان آنهاستی آنرا عذاب نخواهد کرد
 و بر او دم که از آن فراموشی خدا پیشان شود و بدرگاه خدا توبه استغفار کند باز آنرا عذاب نکند (۳۳) و آنجا که کرد که خدا
 عذابش نکند (و چگونه مستحق عذاب خدا نباشند؟) در صورتیکه راه سجده حرام را بروی بندگان خدا می بندند (و اگر عوی دوی خدا
 کدست) آنها را هیچ رابطه دینی با خدا نیست که در میان خدا بجز اهل تقوی باشند لکن اگر مردم بمطلب آنها نیستند (۳۴) و اگر باز خود
 عوی محبت خدا کنند) باز آنها در خاک کعبه بر صغیر رکعت زنی که خلق از خانه خدا می کشند خبری و یغیبت (چنینان از عجب کج
 سبب غیر خداست) پس در آخرت با آنها خطاب شود بحسب عظیم خدا بر آنچه کرده اند که کافریند (۳۵) کافران اموال را از انان
 برای این مقصود که راه خدا را (بر روی بگش) ببندند پس بزودی آنها را بپایان بر سر جلال باطل برود و شورش بر دل آنها باز نماند و آنچه
 برایشان توفیق برین وین غلبه بر سلیمان نشود) مغلوب نیز خواهند شد و آن کافران بعد از خیم چهارست پادشاه (۳۶) و آنکه خدا
 پدیدار پاکیزه جدا سازد و پدیدان را بعضی بهی دیگر در آید و با هم گرد آورده آنگاه همه را در آتش و زنج کشند که آنها:
 زانجا دران عالمند (۳۷) ای رسول! کافران را بگو که اگر از غیر خود دست کشیده و بر او ایمان بآید هر چه از
 پیش کرده اید بخشیده شود و اگر بخیر و حسابان روی آید دست آتی در گذشته است (یعنی حکم انزلی بران
 فرا گرفته که مؤمنان را عزیز و پستی کند و کافران را ذلیل و ذمگی گرداند) (۳۸) و مؤمنان با کافران جدا گشته
 فتنه و فساد دی دیگر نماند و آتش همه دین خدا گردد و چنانکه است از کفر کشیدند خدا با احسان بصیر آگاه است (۳۹) و اگر
 کافران بدین خدا نهشت کرد پس شام مؤمنان غم دارد بدین بدانند که البته خدا با شاست که بهترین را بدو بدارد (۴۰)

سُورَةُ الْاِنْفَالِ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
 حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ وَإِنَّا بِعَذَابِكَ أَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ لَا يُعَذِّبُهُمْ
 اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَجِيدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنْ أَوْلِيَاؤُ
 الْإِنَّمَانِ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ
 الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَضَادَةٌ ۚ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنفِقُونَهَا
 ثُمَّ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيُمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
 عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾
 قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِمَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَالُوا لَهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّبْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّهُمْ هَوَافٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاهُمْ ثُمَّ الْمَوَلَىٰ وَنِعِمَّ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

شصتیم فائده رسد زیرا که خمس آن خاص خدا در رسول و خویشان او و یتیمان و فقیران و در راه منفراتگان است اگر بخدا و یا بجهنم بخرد
(مفسر) در روز فراق روزی که در سپاه اسلام کفر و جنگ است در روز شدن خدا مارل فرمود ایمان آورد و یا بد خدا بر حق را ناست (۴۱)
بیا و آید زانی را که سپاه شاد وادی نزدیک دشمن بجائی دور از شهر دین و قعد که وفقت اتفاق خوشی خدا نصیب شما کرد اگر
این کار را بوجه قرار یا با دشمن بفرستد در دهه ماه چهلین براتی بود و یا شایسته از خوف اندیشه جنگ خلاف میکردی ای
اگر علم ازلی و قضای حق را که خدا مقرر فرموده بر اساس دینی خدا در جنگ بدر بدر فرستگان ثمران کرا بر کاران بسیار غلبه داد که خدا
قرآن و رسولش آشکار سازد تا هر که لاک شذیت بعد از اقامت حجت لاک شود و هر که لایق حجت است با حجت بجای
اورد رسد همان خدا شنود و انانی مصیبت نیکان است (۴۲) و یا دارا بر رسول آگاه که دشمنان را چشم خود در حساب و کارش
و ایم (توقید باشد) و اگر سپاه دشمن بسیار چشم شما نشاند و بودیم لا بر اسان بدل شده و در امر (در جنگ) بدل و محبت
لکن خدا شمار از کسب دشمن سلامت داشت که او را و متصرف را از دشمنی و دینی و الهی غلبی است (۴۳) و یا دار
زمانی که خدا دشمنان را شکست مقابل شد و چشم شما کم فرود کرد (توقیدل شده از آنها نیندیشید) و شمار نیز چشم دشمن کم نمود
(تأخیر کامل و تنه خفات جنگ کنند) تا خدا و دارا که در قضای حق خود مقرر نموده (بسی غلبه اسلام) چرا فرماید (تا دانید که کار بد
خدا است) و بسوی او نیست بگشت امور (۴۴) ای کسانی که ایمان آورده اید هرگاه با فوجی از دشمن مقابل شدید یا داری کنید خدا
پیوسته و آید مانند که فرزند و فاج کر وید (۴۵) و چه با روح و حدت ایمان پر و فرمان خدا و رسول باشید مرکز را به خلاف
که موجب تفرقه اسلام است) پسندید که بر اثر تفرقه شما که ضعیف شده قدرت عظمت شما را بخوابد بلکه باید کرد
در راه خدا پایدار و صبور باشید که خدا با صابرانست (۴۶) و شما ثمران مانند ساقان باشید که آب از جوی
در راه خدا لکن یا برای محسن و غرور و یا برای دبا و تلف هر خارج شدند و غل را از راه خدا منع نکنند و ترسند که علم

سُورَةُ انفِصَالٍ

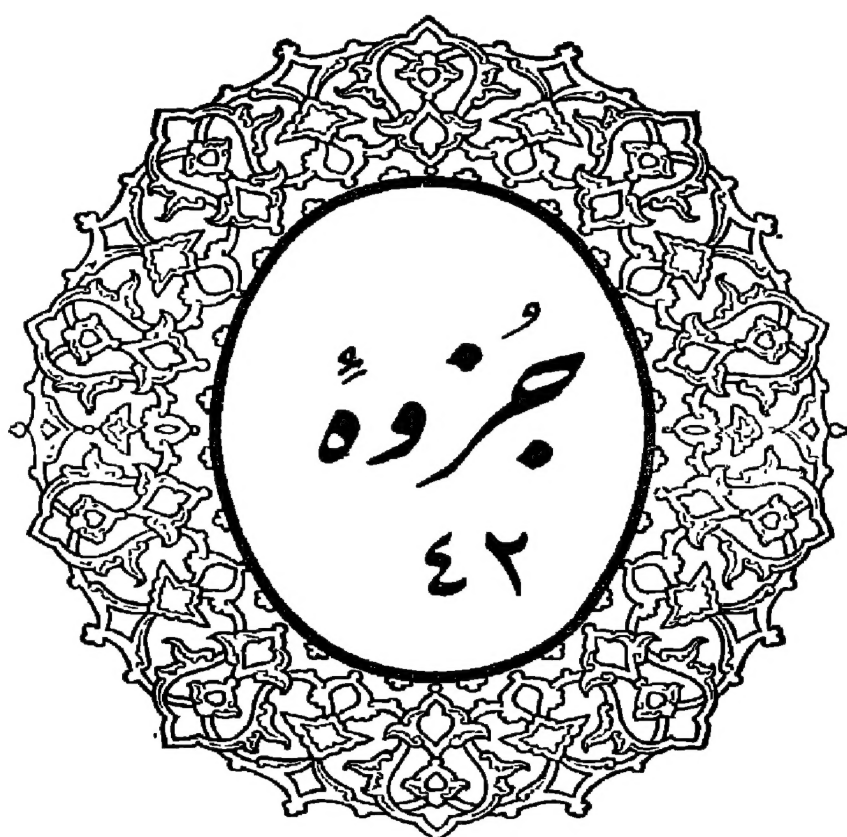
خدا هر چه کند خطا هست (و آنان سخت کینه خواهند رسید) (۴۷) و یاد آرد حق که سلطان کرد از پشت آنان را در نظرشان زینها
 (برای زین بیان جانان) گفت: هر روز (از سبیلین یکس) تاب مقاومت شمارا ندارد (و اعدای بر غالب نخواهد
 وین شکام سختی یار و فرج و پس شایان بود (و بدین نشان کفار قریش را مفرور کرد) تا آنگاه که دو سپاه اسلام و کفر در بر شدند
 سلطان با هزار گداشت و چون کفار بدگفتند چه شد قول و عاهده تو؟ پاسخ داد که من از شما بیزارم من قوای (از زین شکار
 آسان) می بینم که شای بیسند و من از (قدرت غضوب و عتاب) خدا می ترسم که عتاب خدا در بسیار سخت است (۴۸)
 و یاد آرد و فیکدنا خان با هم میگفتند: این سبیلین بدین خود مفرورند (و عاقبت شکست خورده و نابود خواهند شد) و حال آنکه هر
 بر خدا توکل کنند (و در دین خدا ثابت قدم باشند خدا اندر ایاری خواهد کرد) که خدا غالب و مقتدر در هر چه خواهد توانا است
 (۴۹) و اگر بگریختی خیال کافران را منجمی که فرستگان این آنها را میگیرند و با تیغ و قمر غضب خدا بر روی و پایش
 و بگریزند بجبهه عذاب مفرورند را (۵۰) این عجزت احمال زین است که بدست خود پیش فرستادند و خدا هیچیک از بندگان
 کمترین تن نخواهد کرد (۵۱) در منزل کافران است تو نیز مانند فرعونیان کافران پیش از زمان آنها آیات خدا کتاب آسمانی
 و معجزات انبیا را که فرستند خدا هم آنها را بیکدیگر گمراشتان گرفت که همانا خدا توانا و سخت کینه تر است (۵۲) و حکم ازلی خدا است که خدا
 نمایی که بقوی حاکم را تغییر میدهد (و نعمت را بعد از عذاب تبدیل میکند) تا وقتی که انعمت حال خود را تغییر دهند (طاعت را بدل کسینت
 که خدا کشوری (دعای پکان) و دانای (بد و خوب احوال بیکان) است (۵۳) همانطور که خوی فرعونیان پیش از آن که با سر
 خود آنگذیب کردند تا آنکه از ایشان شک کردیم فرعونان ابد با خوی کردیم تا آنکه ملک نمودیم و کما بودند (۵۴) بدین طرز آن
 آیتند که گذشتند در بر طاعت بگرفتند ابانهم خواهند آمد (۵۵) چنانکه خدا را با تو عهد صلح و سلامت بستند (و مانند یوسفی فریضه)

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

اللَّهُ وَاللَّهُ يَمْلِكُونَ مُحِيطٌ ٥٧ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَ
 قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ إِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ
 الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَنَا مَلَأُ
 تَرَوْا إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٥٨ اذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوَاهُمْ وَهُمْ مِّنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَوَ تَرَىٰ اذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ
 يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْ بَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِّ ٥٩ ذَلِكَ بِمَا
 قَدَّمْتَ إِلَيْهِمْ كَمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ٦٠ كَذَابُ آلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَاحْذَرُوا اللَّهَ يَذُنُ لَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٦١ ذَلِكَ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ لَمَّا تَبُكُ مُعْتَرِئَةً
 أَنْعَمَ هَاعِلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا أَمْرًا بِأَنفُسِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٦٢
 كَذَابُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَاهْلَكْنَا
 يَذُنُ لَكُمْ وَأَعَزَّنَا فِي فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ٦٣ إِنَّ شَرَّ الدَّعَا
 عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦٤ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

يَقْضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرْفَءٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٥﴾ كَمَا تَأْتِيهِمْ فِي
الْحَرْبِ فَتَرْدِيهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ يُضَلِّهُمُ اللَّهُ بِكَرُونِ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّا خَافَقْنَا
مِنْ قَوْمٍ مِثْلَهُنَّ فَاذْبَحْهُنَّ إِنَّا لَنَجِدُهُنَّ كَاذِبِينَ ﴿٥٧﴾
وَلَا يُحِبُّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَسْبِقُونَهُمْ لَا يَضْرِبُونَ ﴿٥٨﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ
مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ
عَدُوَّكُمْ وَأَخْرَجَ مِنْ دُونِهِمْ لِاتَّقِلُونَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّي إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِنْ جَحَوْا
لِلْسَلَامِ فَأَجْزَحْ لَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ
هَرَبُوا أَنْ يَحْدَثْ عَوْكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَدْعُكَ بِنَصْرِهِ وَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ الْفَتْحَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٢﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
يَعْلَبُوا أَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِمْ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَفْعَلُوا الْقَامِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

اُخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی مگرانی : تهران - اُخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸